

مقدمه

نخستین همایش داروسازی در صنعت و درمان به همت بسیج دانشجویی دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی اهواز از پنجم تا هفتم آبان ماه ۱۳۸۰ در اهواز و در محل این دانشگاه برگزار شد.

آقای محبتی امینی (امیدوارم نام ایشان را از روی امضایشان درست خوانده باشم) دبیر این همایش در تاریخ ۲۸ آذر ماه سال ۱۳۸۰ نامه‌ای را همراه با قطعنامه پایانی این همایش برای رازی ارسال کردند، که در تاریخ ۲۵ دی ماه به دست اینجانب رسید. از آنجا که قطعنامه در واقع دیدگاه برگزارکنندگان همایش است، در این ستون به چاپ آن اقدام می‌کنیم و این تذکر را هم برای چندمین بار تکرار می‌نمایم که مجله رازی به دلیل اصرار در چاپ به موقع شماره‌های خود، از زمان دریافت هر مطلب، زودتر از چهار ماه بعد

امکان چاپ آن را ندارد، تازه این در صورتی است که مطلب دریافتی در اولویت چاپ قرار گیرد. به هر حال از بسیج دانشجویی دانشکده داروسازی اهواز به خاطر ارسال این قطعنامه تشکر کرده و با هم آن را مرور می‌کنیم.
«سر دبیر»

قطعنامه پایانی نخستین همایش کشوری دانشجویی داروسازی در صنعت و درمان داروسازی به عنوان یکی از محوری‌ترین و حساس‌ترین رشته‌های پزشکی است و با پدیده حیاتی و استراتژیک دارو و خدمات وابسته به آن در سیستم درمانی جامعه، که در حیطه تخصصی این رشته قرار دارد، ارتباط تنگاتنگی دارد. اصلاح و بهبود وضعیت این رشته و رفع معضلات و تنگناهای قانونی در جهت ارتقاء جایگاه و شأن جامعه داروسازی و احقاق حقوق بریاد رفته آن توجه جدی مسئولین ذی ربط را می‌طلبد تا با رفع اجحاف و بی‌توجهی به آن که ارتباط تنگاتنگی با نابسامانی‌های موجود در سیستم بهداشتی و درمانی دارد، پاسخ مثبتی به مطالبات به حق این جامعه مظلوم داده شود.

امضاءکنندگان شرکت کننده در این همایش ضمن تأیید، خواهان پی‌گیری جدی و قاطعانه مطالبات مندرج در قطعنامه پایانی این همایش از سوی مسئولین امر می‌باشند.

■ بند اول

داروخانه به عنوان یک مکان علمی و تخصصی از حساسیت بالایی برخوردار است و باید در انحصار قانونی و شغلی کامل دکتر داروساز باشد لذا با منع خرید و فروش امتیاز داروخانه خواهان غیرتجارتی کردن آن و حذف

امتیازبندی داروخانه، عدم صدور مجوز تأسیس یا واگذاری داروخانه به غیر داروساز و بازنگری جدی در قوانین مربوط به حضور افراد فاقد صلاحیت علمی در عرصه‌های داروسازی چون کارخانجات و داروخانه‌های پراتیکی و دولتی فاقد کمیسیون ماده ۲۰ موسسات وابسته می‌باشیم.

■ بند دوم

از آنجایی که پی‌گیری و اجرای مصوبات همایش‌های دانشجویان داروسازی منوط به همکاری کلیه اعضای جامعه داروسازی خصوصاً انجمن‌های داروسازان می‌باشد، لذا خواستار بازنگری در اساسنامه این انجمن‌ها برای فراهم کردن زمینه مشارکت کلیه داروسازان و حذف قوانین دست و پاگیر و نیز تشکیل شورای عالی انجمن داروسازان کشور متشکل از نمایندگان انجمن‌های داروسازان سراسر کشور می‌باشیم.

■ بند سوم

با توجه به نقش مهم داروسازان در چرخه دارو و درمان و اهمیت کاربردی داروها در بخش‌های بالینی و نیز ایجاد زمینه اشتغال ناشی از حضور داروسازان در این بخشها، خواهان ایجاد زمینه و تصویب قوانین حمایتی لازم به منظور به‌کارگیری داروسازان در سیستم درمانی می‌باشیم.

■ بند چهارم

ایجاد پل ارتباطی بین صنعت و دانشگاه از طریق مبادلات علمی نظیر انجام پروژه‌های تحقیقاتی کارخانجات داروسازی توسط دانشکده‌های داروسازی و نیز استفاده از داروسازان در مراکز صنعتی داروسازی مورد

تاکید دانشجویان می‌باشد.

■ بند پنجم

با توجه به نقش مهم سیستم اطلاع‌رسانی کارآمد در بهبود کیفیت و ارتقاء سطح علمی و تحقیقاتی مراکز داروسازی، ایجاد یک بانک اطلاعاتی مشترک در بین دانشکده‌های داروسازی کشور به منظور تبادل اطلاعات آموزشی و پژوهشی، سهولت دسترسی به اطلاعات مورد نیاز و بهینه کردن استفاده از قوانین موجود را خواستاریم.

■ بند ششم

تسهیل امر درمان و خدمات درمانی برای اقشار مختلف مردم مورد تاکید قانون اساسی می‌باشد، لذا طرح خودگردانی بیمارستانها در حال حاضر بدون کارشناسی لازم و با توجه به ضعف سیستم‌های بیمه‌گر مورد اعتراض جدی شرکت کنندگان در این همایش می‌باشد.

■ بند هفتم

با توجه به اهمیت برگزاری سمینارهای دانشجویی منظم و لزوم پی‌گیری مصوبات این سمینارها خواهان تأسیس دبیرخانه دائمی در یکی از دانشکده‌های داروسازی و حمایت جدی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی در این زمینه می‌باشیم.

